

Pe Tâmpa

George Coșbuc

Un nor ivit de cătr-apus
Se urcă-n sus
Plutind încet spre miazănoapte
Iar umbra lui prin văi căzând
Acum întunecă pe rând
Livezi și vii și grâne coapte.

Văd drumuri albe-n zări senine,
La margini munți, mai jos coline
Și, ca pe-o pânză zugrăvit,
Orașu-n vale-adânc sub mine.
E pace-n cer și pe pământ;
Abia nestătătorul vânt
Venit de peste munți, de-aiurea,
Tot spune ce din veci a spus -
Și până-n văi, de-aici de sus,
Se zbate-ncet doinind pădurea.